

Mezőtúr, 1919. augusztus 2. – Budapest, 1972. október 17.

Apja fazekasmester volt. Hat elemit és négy polgári iskolát végzett, majd apja mesterségét is kitanulta 1938-ig. 1939-ben a fővárosba költözött. 1940-ben a Chinoin Gyárban kapott munkát, majd katonai szolgálatra vonult be. 1944. márciustól frontszolgálaton volt, decemberben hadifogságba esett; novembertől 1945. májusig Cseljabinszkben antifasiszta tanfolyamot végzett. 1946. júliusban érkezett haza, belépett a Magyar Kommunista Pártba, a fővárosban a Zsolnay-gyárban dolgozott, majd a Ruggyantaáru-gyárban a pneumatikai osztályon vulkanizáló volt, műhelytitkárnak is megválasztották. Előbb MKP üzemi tömegszervező, majd propagandista, végül káderes volt, 1949. júniusban üzemi párttitkár. 1949. októberben egy éves pártiskolára küldték, majd 1950-1951-ben Budapesten a XVI. kerületben pártbizottsági titkárnak választották, később a XIV. kerületben a pártbizottság első titkára. 1952. decemberben került, az MDP Szabolcs-Szatmár megyei pártbizottsága első titkára lett 1956. novemberéig. A forradalom bukása után a fővárosban kapott új feladatokat, az MSZMP KB Párt-és Tömegszervezeti Osztályán funkcionárius, instruktor, majd osztályvezető-helyettes volt. 1958-ban az ELTE BTK-n magyar irodalom és nyelvtanszakos középiskolai tanári oklevelet szerzett. 1964-től az MSZMP Pártfőiskolán tanított, 1968-ig a Pártépítési Tanszék vezetője volt, 1968-tól az MSZMP KB mellett működő Pártépítési Munkaközösség titkára volt. 1972. januárban döntés született arról, hogy a KB apparátusába kerül. 1965-től a Pártélet szerkesztőbizottsági tagja. 1953. május 17-én a Magyar Függetlenségi Népfront Szabolcs-Szatmár megyei listáján országgyűlési képviselővé választották.